ECLI:NL:RBOBR:2026:8376

Instantie	Rechtbank Oost-Brabant
Datum uitspraak	25-11-2026
Datum publicatie	25-11-2026
Zaaknummer	C/01/397674 / HA ZA 24-2
Rechtsgebieden	Civiel recht
Bijzondere kenmerken	Bodemzaak Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Faillissement Gibson Innovations Netherlands. Bestuurdersaansprakelijkheid. Feitelijk beleidsbepaler. Publicatieplicht. Oorzaak faillissement. Andere omstandigheden.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK Oost-Brabant

Civiel recht

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Zaaknummer: C/01/397674 / HA ZA 24-2

Vonnis van 25 november 2026

in de zaak van

[eiser]
in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van
Gibson Innovations Netherlands B.V.
(hierna: GIN),
te [plaats] ,
eisende partij,
hierna te noemen: de curator,
advocaten: mr. O.B.J. Poorthuis en mr. I.F.M. Lakwijk,

tegen

1 [gedaagde 1] ,

wonende in de [land]

met onbekende woon-of verblijfplaats,

hierna te noemen: [gedaagde 1] ,

2. **[gedaagde 2]**,

wonende in de [land]

met onbekende woon-of verblijfplaats,

hierna te noemen: [gedaagde 2]

3. **[gedaagde 3]**,

wonende in de [land]

met onbekende woon-of verblijfplaats,

hierna te noemen: [gedaagde 3] ,

gedaagde partijen,

hierna samen te noemen: [gedaagden] . ,

advocaten: mr. K.P. Hoogenboezem en mr. A.C.A.D. Bakker.

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding met producties 1 tot en met 27
- de conclusie van antwoord met producties 1 tot en met 3
- de brief waarin is meegedeeld dat een mondelinge behandeling is bepaald
- de mondelinge behandeling van 17 maart 2026, waarvan door de griffier aantekeningen zijn gemaakt. De advocaten van partijen hebben gebruik gemaakt van spreekaantekeningen die aan het dossier zijn toegevoegd.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2 De feiten

2.1. Gibson Brands Inc. (hierna: Gibson Brands) is van oudsher een fabrikant en verkoper van muziekinstrumenten. Zij werd aan het begin van de twintigste eeuw opgericht en is vooral bekend om haar gitaren. Haar hoofdkantoor is gevestigd in [plaats] , [staat] . In 2013 is haar oorspronkelijke naam (Gibson Mandolin-Guitar Mfg. Co. Ltd ., verkort tot Gibson Guitar Corporation) gewijzigd in Gibson Brands .

2.2. In 1985 ging het niet goed met Gibson Guitar Corporation . Zij leed jaarlijks verlies. In januari 1986 kwam 36% van de aandelen in handen van [gedaagde 1] en 49% in handen van [gedaagde 2] . Zij waren samen ook de bestuurders van Gibson Guitar Corporation en (indirect) van haar dochtervennootschappen.

2.3. Vanaf 2011 is Gibson Guitar Corporation zich ook gaan richten op lifestyle

entertainmentproducten, waarbij zij zich bezig hield met de ontwikkeling, productie en verkoop van audio- en videoapparatuur voor consumenten zoals bijvoorbeeld versterkers, luidsprekers,

koptelefoons, dvd- en Blu-rayspelers. In 2011 kocht zij [A] , in april 2012 Onkyo en in april 2013 TEAC.

2.4. Philips hield zich eveneens bezig met de ontwikkeling, productie en verkoop van audio- en videoapparatuur, die in een aparte divisie was geplaatst. In 2012 besloot Philips om deze divisie, de home entertainment business, te verkopen. Aanvankelijk had een externe partij interesse maar die verkoop is uiteindelijk niet door gegaan.

2.5 In 2013 heeft Philips deze divisie afgescheiden van de rest van de organisatie. De home entertainment business werd ondergebracht in Woox Innovations Ltd., een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar het recht van Hongkong. Dit was de overkoepelende holding en het wereldwijde hoofdkantoor in Hongkong voor de consumentenelektronicatak van Philips . Daaronder vielen wereldwijd verspreid verschillende dochterondernemingen, die allemaal begonnen met de naam: Woox Innovations . De dochteronderneming in Nederland, een 100%-dochter van Woox Innovations Ltd, kreeg de naam Woox Innovations Netherlands B.V.

Philips had nog steeds de bedoeling om deze groep van vennootschappen (de Woox Innovations groep) af te stoten.

2.6. In juni 2014 is de Woox Innovations groep verkocht aan Gibson Brands .
Daarbij heeft Gibson Brands met behulp van externe financiering alle aandelen in Woox Innovations Ltd. van Philips gekocht. Ook werd een licentieovereenkomst met Philips gesloten die Woox Innovations Ltd. het recht gaf om de merknaam Philips te gebruiken voor consumentenelektronica.

Alle Woox Innovations -vennootschappen hebben na de overname een naam gekregen die begint met ' Gibson Innovations '. Zodoende is de naam van Woox Innovations Netherlands B.V. gewijzigd in Gibson Innovations Netherlands B.V. (hierna: GIN) en is de naam van de holding veranderd van Woox Innovations Ltd. in Gibson Innovations Ltd. (hierna: GI HK).

2.7. GIN beschikte in [plaats 1] over een verkoopkantoor en in [plaats 2] over een centraal kantoor voor de corporate (juridische) zaken van de verschillende Europese dochterondernemingen van GIN . Ook de Europese HR-afdeling werd vanuit [plaats 2] aangestuurd.

2.8. Het oude Philips management bleef na de overname werkzaam bij de Gibson Innovations groep . De heer [B] was voor de overname al jaren CEO van (inmiddels) GI HK en behield die positie. Veel hoofdkantoorfuncties binnen de Gibson Innovations groep werden uitgevoerd vanuit Hongkong.

2.9. Medio 2015 werd de Gibson Innovations groep geconfronteerd met een sterk verlieslatende onderneming en een grote schuld aan Philips . Met het oog op kostenreductie is vervolgens een start gemaakt met een reorganisatieproject onder de naam Lynx .

2.10. Op 4 september 2015 stuurde [gedaagde 1] een mail naar medewerkers van de Gibson Innovations -vennootschappen met de mededeling dat de heer [B] per direct was opgestapt als CEO van GI HK en nog een jaar lang als adviseur aan het bedrijf verbonden zou blijven. Daarbij vermeldde [gedaagde 1] dat hij de rol van CEO op zich zou nemen als ad interim.

2.11. Per 1 oktober 2015 trad [gedaagde 3] aan als bestuurder van GIN . Per
29 november 2016 trad ook [gedaagde 2] toe tot het bestuur van GIN en per 23 februari 2018 werd ook [gedaagde 1] formeel bestuurder van GIN .

2.12. Op 15 februari 2017 sloot GI HK een leningovereenkomst met GSO Capital Partners (hierna: de GSO-lening) op grond waarvan er een bedrag van 60 miljoen USD geleend zou worden tegen een rentepercentage van LIBOR + 12,25%. GIN stelde zich borg voor de verplichtingen uit deze lening. Tot zekerheid voor de nakoming van haar borgstelling heeft zij al haar (reeds aanwezige en toekomstige) roerende zaken en vorderingen en de aandelen in haar groepsmaatschappijen aan GSO verpand.

2.13. Een deel van de GSO-lening werd gebruikt om een betaling aan Philips te doen.

Op 12 juli 2017 eiste GSO versnelde terugbetaling van de lening en enige tijd later raakte GI HK in verzuim met de terugbetaling.

2.14. Op 17 augustus 2017 heeft kredietbureau Moodys een verlaging van de family credit rating van het gehele Gibson concern gepubliceerd naar de problematische kwalificatie Caa3 met een negatief vooruitzicht.

2.15. Op 29 maart 2018 werden de voorlopige jaarrekeningen van GIN over de periode 2015 t/m 2017 gedeponeerd.

2.16. Op 3 april 2018 werd de jaarrekening over 2014 van GIN gedeponeerd.

2.17. In april 2018 liepen de problemen binnen het Gibson concern uit de hand. Omstreeks 30 april 2018 is door de muziekinstrumententak van Gibson Brands in Delaware een Chapter 11-aanvraag ingediend (de Amerikaanse insolventieprocedure die gericht is op de reorganisatie van de schuldenaar).

2.18. Kort daarna is GI HK gefailleerd en op 15 mei 2018 is GIN in staat van faillissement verklaard met de benoeming van mr. [eiser] tot curator. Alle werkmaatschappijen uit de Gibson Innovations -groep zijn hetzij geliquideerd, hetzij gefailleerd.

3 Het geschil

3.1. De curator heeft [gedaagden] . gedagvaard en vordert (samengevat):

primair:

a. een verklaring voor recht dat het bestuur van GIN haar taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld;

b. een verklaring voor recht dat de kennelijk onbehoorlijke taakvervulling van [gedaagden] . een belangrijke oorzaak is van het faillissement van GIN en zij daarom hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het faillissementstekort;

c. (hoofdelijke) veroordeling van [gedaagden] . tot betaling aan de curator van een voorschot van 5.000.000,00 of een door de rechtbank te bepalen bedrag tot betaling van schadevergoeding;

d. verwijzing van de zaak naar de schadestaatprocedure voor begroting van het faillissementstekort en definitieve vaststelling van de door [gedaagden] . te vergoeden schade;

subsidiair:

e. een verklaring voor recht dat het bestuur van GIN tegenover de vennootschap is tekortgeschoten in de behoorlijke vervulling van zijn taak;

f. een verklaring voor recht dat [gedaagde 1] tegenover GIN onrechtmatig heeft gehandeld door de wijze waarop hij in de periode voordat hij formeel bestuurder werd reeds feitelijk het beleid van de vennootschap (mee)bepaald heeft;

g. verwijzing van de zaak naar de schadestaatprocedure voor vaststelling van de door [gedaagden] . te vergoeden schade;

zowel primair als subsidiair:

h. hoofdelijke veroordeling van [gedaagden] . in de proceskosten, inclusief wettelijke rente.

3.2. [gedaagden] voeren verweer. Zij concluderen tot niet-ontvankelijkheid van de curator dan wel tot afwijzing van de vorderingen van de curator met uitvoerbaar bij voorraad te verklaren veroordeling van de curator in de kosten van deze procedure.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover nodig, nader ingegaan.

4 De beoordeling

Bevoegdheid en toepasselijk recht

4.1. Dit geschil draagt een internationaal karakter omdat [gedaagden] woonachtig zijn in de [land] . Omdat zij geen woonplaats hebben binnen de Europese Unie, is de Herschikte EEX-Vo niet van toepassing. Bij gebreke van andere toepasselijke internationale verdragen of regelingen, wordt de internationale bevoegdheid van de rechtbank beoordeeld aan de hand de in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) neergelegde regels van Nederlands commuun internationaal bevoegdheidsrecht (de artikelen 1-13 Rv).

4.2. De curator heeft aan zijn vorderingen ten grondslag gelegd dat de Nederlandse rechter bevoegd is om van het geschil kennis te nemen. Hij heeft zijn bevoegdheid gebaseerd op artikel 6 sub i Rv (voor de vordering ex artikel 2:248 BW), artikel 6 sub a Rv (voor de vordering ex artikel 2:9 BW) en artikel 6 sub e Rv (voor de vordering ex artikel 6:162 BW). De rechtbank oordeelt dat zij bevoegd is om van de vorderingen kennis te nemen. Zelfs indien haar bevoegdheid niet aan artikel 6 (sub a, e en i) Rv kan worden ontleend, is de rechtbank bevoegd op grond van artikel 9 Rv, nu [gedaagden] . in de procedure zijn verschenen en zij de rechtsmacht van de Nederlandse rechter niet hebben betwist. Zij hebben tijdens de mondelinge behandeling, samen met de curator, verklaard dat zij, zo nodig, kiezen voor de bevoegdheid van deze rechtbank en voor de toepasselijkheid van Nederlands recht.

Gelet hierop is de rechtbank bevoegd om van de vorderingen kennis te nemen en is daarop Nederlands recht van toepassing.

4.3. De rechtbank gaat nu over tot de inhoudelijke beoordeling van het geschil.

Bestuurdersaansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW

4.4. De curator baseert zijn vorderingen op [gedaagden] . primair op bestuurdersaansprakelijkheid ex artikel 2:248 BW. Een curator kan op grond van artikel 2:248 lid 1 io lid 7 BW bestuurders en feitelijk beleidsbepalers van de failliet aansprakelijk houden voor het tekort in de boedel. Daarvoor is vereist dat het bestuur in de laatste drie jaar voorafgaand aan het faillissement zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak vormt van het faillissement.

4.5. Als het bestuur niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen uit de artikelen 2:10 BW (administratieplicht) of 2:394 BW (publicatieplicht), staat vast dat het bestuur zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld in de zin van artikel 2:248 BW en wordt vermoed dat deze onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement (artikel 2:248 lid 2 BW). Een redelijke uitleg van art. 2:248 lid 2 BW brengt mee dat voor het ontzenuwen van het daarin neergelegde vermoeden dat onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement, volstaat dat de aangesproken bestuurder aannemelijk maakt dat andere feiten of omstandigheden dan zijn onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest. Als hij daarin slaagt, ligt het op de weg van de curator op de voet van artikel 2:248 lid 1 BW om aannemelijk te maken dat de kennelijk onbehoorlijke taakvervulling toch mede een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest (zie hierna r.o.v. 4.27.).

De rechtbank behandelt hierna de volgende onderwerpen:

1. Was [gedaagde 1] feitelijk beleidsbepaler?

2. Heeft GIN haar administratieplicht geschonden?
3. Heeft GIN haar publicatieplicht geschonden?
4. Het weerlegbare vermoeden van art. 2:248 lid 2 BW (andere oorzaken van het faillissement)
5. Kennelijk onbehoorlijke taakvervulling, mede belangrijke oorzaak van het faillissement
6. Artikel 2:9 BW en artikel 6:162 BW.

1. [gedaagde 1] als feitelijk beleidsbepaler

4.6. Artikel 2:248 lid 7 BW stelt gelijk aan de bestuurder degene die het beleid van de vennootschap heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij bestuurder: de zogenoemde feitelijke beleidsbepaler of quasi-bestuurder. Of dat het geval is, is afhankelijk van de omstandigheden van het geval.

4.7. De curator stelt dat [gedaagde 1] vanaf 2015 tot en met 23 februari 2018 (daarna was hij nog kort bestuurder voordat het faillissement in trad) het beleid van GIN (mede) heeft bepaald als ware hij bestuurder en dat hij dus voor de toepassing van artikel 2:248 BW met een bestuurder gelijk moet worden gesteld. De curator heeft daartoe, samengevat, het volgende gesteld.

4.8. Uit het door de curator onderzochte e-mailverkeer en uit verklaringen van (voormalige) werknemers van GIN blijkt dat [gedaagde 1] zich feitelijk vanaf medio 2015 met het besturen van GIN is gaan bezighouden. [gedaagde 1] hield zich persoonlijk bezig met nagenoeg iedere beslissing in het hele Gibson Brands concern: van grote beslissingen, zoals het besluit om in de lifestyle entertainmentmarkt te stappen, tot de kleinste beslissingen, zoals het goedkeuren van verlofaanvragen en onkostenbonnetjes. [gedaagde 3] was binnen het Gibson concern het hoofd van de juridische afdeling ('general counsel') en [gedaagde 2] was binnen het Gibson concern de leider van de Epiphone divisie. Beiden bemoeiden zich in de praktijk niet of nauwelijks met GIN . Zij zijn wel verantwoordelijk voor 'de algemene gang van zaken' binnen GIN , waartoe in ieder geval moeten worden gerekend het financiële beleid en het waarborgen van de levensvatbaarheid van de vennootschap, maar [gedaagde 1] heeft tot aan het faillissement van GIN de grootste stempel gedrukt op het beleid van GIN . Hij besliste persoonlijk over het aannemen van nieuwe medewerkers, het aangaan van financiële verplichtingen en het algemene beleid van GIN , aldus de curator. De curator verwijst daarbij naar bijlage 23 bij de dagvaarding. Dit is een memo van mr. Rolevink en mr. D.J. Helmons. Zij hebben in opdracht van de curator een onderzoek uitgevoerd naar de e-mailboxen van GIN en hebben in hun memo diverse e-mails besproken. De rechtbank komt hier later op terug.

4.9. Het verweer van [gedaagde 1] komt er in de kern op neer dat zijn betrokkenheid voortvloeide uit zijn functie als CEO van GI HK en dat de curator onvoldoende heeft onderbouwd dat hij binnen GIN als feitelijk beleidsbepaler/feitelijk leidinggevende heeft gefungeerd. De hoofdlijnen van het verweer zijn:

- Strategisch beleid lag bij het moederbedrijf (GI HK): Alle operationele, financiële en strategische beslissingen werden genomen door GI HK . De lokale directie van GIN voerde dit beleid op lokaal niveau slechts uit.
- Formeel instructierecht: Op grond van artikel 7 lid 6 van de statuten van GIN had GI HK het recht om aanwijzingen en instructies te geven aan het bestuur van GIN .
- Verantwoordelijkheid lokaal bestuur: Het was de taak en verantwoordelijkheid van het bestuur van GIN om de door GI HK geformuleerde beleidslijnen te toetsen op rechtmatigheid en deze vervolgens te implementeren.
- Geen inmenging in de dagelijkse gang van zaken: [gedaagde 1] bemoeide zich niet met de dagelijkse operatie van GIN . De goedkeuringsverzoeken die aan hem werden voorgelegd, zagen bovendien niet op GIN specifiek, maar op GI HK of de gehele groep.

4.10. De rechtbank stelt voorop dat de feitelijk beleidsbepaler, om als zodanig te worden gekwalificeerd, zich ten minste een deel van de bestuursbevoegdheid moet hebben toegeëigend, en op die manier het beleid moet hebben bepaald of mede hebben bepaald als ware hij bestuurder. Uit het woord mede in artikel 2:248 lid 7 BW kan worden afgeleid dat van zodanige beleidsbepaling ook sprake kan zijn in de situatie dat daarnaast een of meer formele bestuurders hun taken als bestuurder bleven uitoefenen.

4.11.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft de curator betwist dat de invloed van [gedaagde 1] beperkt bleef tot het geven van aanwijzingen aan de directie van GIN namens de aandeelhouder. Hij heeft verklaard dat [gedaagde 1] zich niet hield aan de bij de statuten voorziene chain of command maar zich rechtstreeks bemoeide met ieder detail. Volgens de curator dicteerde [gedaagde 1] rechtstreeks het gedrag van de medewerkers in alle Gl-vennootschappen - ook medewerkers van GIN - en liet hij de verkoopmanagers en productlijn managers rechtstreeks aan hem rapporteren. Ook stelt de curator dat de HR-medewerkers van GIN sollicitaties aan [gedaagde 1] voorlegden en het bestuur van GIN daar niet als schakel tussen zat.

4.12. Ter onderbouwing van zijn stellingen verwijst de curator naar overgelegde e-mailcorrespondentie, een vragenlijst die aan oud medewerkers is voorgelegd en eerdergenoemde memo van mr. Rolevink en mr. D.J. Helmons. Bijlage 6 uit deze memo betreft een e-mail van 14 oktober 2015 van [gedaagde 1] , waarbij hij een organizational announcement rondstuurt binnen de Gibson Innovations - vennootschappen. Hij ondertekent dit bericht als CEO van Gibson Brands . In dit bericht schrijft [gedaagde 1] dat in april 2015 zichtbaar is geworden dat er serieuze problemen zijn gerezen sinds de overname van Gibson Innovations door Gibson Brands en dat hij zich er persoonlijk mee bezighoudt om daar een oplossing voor te vinden. Hij benadrukt dat snel en doortastend handelen noodzakelijk is. Hij geeft aan een plan te hebben, waarvan hij verwacht dat het in het eerste kwartaal van 2016 uitgevoerd zal zijn en dat alle Gibson Innovations vennootschappen aan gaat.

Ook verwijst de curator naar bijlage 16 bij de memo. Dit is een e-mail van [gedaagde 1] van 22 januari 2016 aan de Business Line/Unit Leaders met als onderwerp "Wekelijkse rapportages Business Leaders". Hierin stuurt [gedaagde 1] aan de Business Line/Unit Leaders een handleiding hoe hij wil dat zij hun budgetplanning tot stand brengen en bijhouden. De handleiding voorziet in drie schriftelijke plannen die moeten worden opgesteld (en bijgehouden) en vier meetings met [gedaagde 1] . De curator leidt hieruit af dat [gedaagde 1] persoonlijk vakinhoudelijke leiding geeft aan Business Line Leaders

die bij GIN in dienst zijn en dat hij tot in detail de werkprocessen voorschrijft.

De curator verwijst daarnaast naar bijlage 20 bij de memo. Dit is een e-mailstring van 27 februari 2016 en 2 + 3 maart 2016 met e-mails van [gedaagde 1] (als CEO van Gibson Brands) naar de Business Leaders van de GI-Vennootschappen. Hierin draagt [gedaagde 1] de Business Line Leaders op om binnen drie werkdagen zeer gedetailleerde ondernemingsplannen aan te leveren voor hun business lines. [gedaagde 1] herhaalt meermaals dat Business Line Leaders persoonlijk zullen worden afgerekend op de commerciële resultaten van hun business lines. Nu GIN de functie van sales office had, leidt de curator hieruit af dat [gedaagde 1] zich persoonlijk met de details van de sales-activiteiten binnen de GI-tak van het Gibson concern bemoeide. Ook verwijst de curator naar bijlage 23 bij de memo. Dit zijn diverse e-mails uit de periode van 7 maart tot en met 1 april 2016 waaruit blijkt dat [gedaagde 1] in die periode persoonlijk toestemming heeft verleend om de contracten van twee medewerkers bij GIN te verlengen, goedkeuring heeft verstrekt voor betaling van een factuur door GIN van het CMS systeem en goedkeuring moest geven en heeft gegeven voor een onkostenbonnetje van [C] . Ook blijkt hieruit dat [gedaagde 1] op 22 maart 2016 mailt dat er buiten de eigen werknemers van Gibson niemand in de bedrijfspanden mag komen zonder zijn uitdrukkelijke schriftelijke toestemming en dat hij instrueert dat bezoekers er direct moeten worden uitgezet. Verder blijkt uit een e-mail van 1 april 2016 dat [gedaagde 1] persoonlijk toestemming diende te geven voor het verlengen van de stage van een stagiair in Nederland.

Verder verwijst de curator naar bijlage 25 bij de memo. Dit is e-mailconversatie van 3 t/m 17 mei 2016 waarin een HR-medewerker van GIN schrijft dat [gedaagde 1] heeft

besloten dat voortaan een 'reference check, 'background check en pre-employment

test moeten worden gedaan alvorens een nieuwe medewerker voor goedkeuring aan

hem voor te leggen. De HR-medewerker verzoekt om daar in het onderhavige geval een uitzondering op te maken, omdat het om detacheringscontracten en niet om

rechtstreekse arbeidscontracten gaat en hij waarschuwt dat achtergrondchecks en

assessments in Europa gevoelig liggen. Op 17 mei 2016 richt deze HR-medewerker dit verzoek rechtstreeks tot [gedaagde 3] die antwoordt: *"No they need to go through the testing. Sorry but it is now mandated by [gedaagde 1] "*.

Als bijlage 21 heeft de curator de vragenlijst overgelegd die aan GIN -medewerkers is voorgelegd, inclusief de antwoorden van twee werknemers. Hij baseert hierop zijn stelling dat [gedaagde 1] feitelijk de leiding had, terwijl [gedaagde 3] en [gedaagde 2] op de achtergrond bleven. De rechtbank stelt vast dat door de werknemers is verklaard dat [gedaagde 1] in de praktijk vanaf medio 2015 voor een groot deel bepaalde wat er bij GIN gebeurde en niemand enige beslissing nam zonder goedkeuring van [gedaagde 1] . Zij hebben verder verklaard dat [gedaagde 1] zich nagenoeg overal mee bemoeide, er één voor één afscheid werd genomen van de leden van het managementteam en er niet of nauwelijks vervanging kwam waarna [gedaagde 1] de taken liet voor wat ze waren of deze zelf deed.

4.13. Naar het oordeel van de rechtbank komt hieruit niet het beeld naar voren dat [gedaagde 1] alleen handelde vanuit zijn rol als CEO van GI HK en namens de algemene vergadering slechts aanwijzingen of instructies gaf over de algemene lijnen van het te voeren beleid (conform het instructierecht zoals opgenomen in artikel 7 lid 6 van de statuten van GIN). Hij vervulde een (soort) dubbelrol en bemoeide zich wel degelijk rechtstreeks met de feitelijke bedrijfsleiding van GIN . Dit blijkt ook uit de verklaring van [gedaagde 1] ter zitting over hetgeen hij allemaal gedaan heeft. De curator heeft aan de hand van eerdergenoemde processtukken voldoende onderbouwd dat [gedaagde 1] binnen GIN een sturende rol had en optrad als iemand met ideeën die bindende opdrachten gaf die anderen binnen GIN opvolgden. Een en ander is niet weersproken door [gedaagden] .

[gedaagden] . hebben weliswaar verklaard dat de product managers voor alle productlijnen in Hongkong zaten (en dus niet in dienst waren bij GIN), maar zij hebben niet betwist dat [gedaagde 1] allerlei gedetailleerde instructies aan de product managers gaf en GIN haar producten bij hen bestelde. Juist omdat GIN (vestiging [plaats 1]) eigenlijk alleen een 'verkoopkantoor' was en deze product managers voor haar het aanspreekpunt waren, was [gedaagde 1] degene die zich via deze weg toch met de concrete verkoopdetails van de verkoopkantoren bemoeide.

4.14. Op grond van het voorgaande concludeert de rechtbank dat [gedaagde 1] als feitelijk beleidsbepaler is aan te merken. Het beroep van [gedaagden] . op de uitspraak van de Franse rechter, waarin is geoordeeld dat de curator in Frankrijk niet heeft bewezen dat [gedaagde 1] feitelijk bestuurder of beleidsbepaler van GI France was, staat daaraan niet in de weg. De uitspraak van de Franse rechter heeft hier geen gezag van gewijsde, al omdat andere partijen daarbij betrokken waren. [gedaagden] . hebben onvoldoende onderbouwd dat de beide vennootschappen (GIN en GI France) en de wijze waarop deze werden bestuurd, met elkaar kunnen worden vereenzelvigd of op één lijn gesteld.

2. Heeft GIN haar administratieplicht geschonden?

4.15. Voor schending van artikel 2:10 BW is vereist dat het bestuur niet op zodanige wijze een administratie heeft gevoerd en bewaard, dat te allen tijde de rechten en verplichtingen van de vennootschap kunnen worden gekend.

4.16. Volgens de curator hebben [gedaagden] . hun administratieplicht geschonden omdat er sprake is van een gebrekkige boekhouding. Hij stelt dat het bestuur van GIN hem na het faillissement geen dusdanige boekhouding heeft kunnen verstrekken dat hij de aansluiting tussen de boekhouding en de (voorlopige) jaarrekeningen, die niet tijdig waren gemaakt en gedeponeerd, kon controleren. De curator erkent dat hem een jaar na het faillissement ruwe gegevens uit SAP ter beschikking zijn gesteld via een datadump, maar volgens de curator is deze datadump complex en onleesbaar. De curator stelt dat het op de weg van het bestuur ligt om (onder meer) inzichtelijk te maken welke aanspraken GIN op GI HK had en hoe de kasstromen werden geadministreerd. Ook stelt de curator dat hij niet kan achterhalen hoe de cash sweep werkte en wat er gebeurde wanneer een vennootschap mogelijk meer cash naar GI HK overmaakte. Het stromen van geld omhoog (naar de holding) en geld of producten naar beneden (naar de dochtervennootschappen) is volgens de curator allemaal niet zichtbaar. Ook stelt de curator dat een accountant al voor het faillissement constateerde dat de

financiële toestand van GIN niet volledig te kennen was uit haar eigen administratie. Hij verwijst ter onderbouwing naar een e-mail van [D] van KPMG aan [gedaagden] . van 26 april 2018 (bijlage 24 curator).

4.17. [gedaagden] betwisten dat het bestuur de administratieplicht zou hebben

geschonden. Zij voeren daartoe het volgende aan:

De administratie van de Gibson Innovations Group (waaronder GIN) werd opgeslagen in door GI HK gecontracteerde virtuele IBM-databases, die reeds waren ingericht in de periode dat GI HK nog tot de Philips -groep behoorde. Als gevolg van de insolventie van GI HK werd de toegang tot deze databases geblokkeerd. Het bestuur heeft vervolgens, met aanzienlijke inspanningen en tegen zeer hoge kosten, de toegang weten te herstellen en de curator alle daarin aanwezige informatie verstrekt. Dat de curator deze administratie

vervolgens nauwelijks zou hebben bestudeerd omdat zij moeilijk te doorgronden

zou zijn -hetgeen het bestuur overigens betwist- kan niet tot de conclusie leiden dat het bestuur de administratieplicht van artikel 2:10 BW heeft geschonden. De stelling van de curator dat er sprake is geweest van een structureel gebrek aan inzicht in de financiën en prestaties van GIN is ongefundeerd en de bewijsstukken die de curator heeft overgelegd bieden geen steun voor zijn stelling(en) aldus [gedaagden] .

4.18. De rechtbank komt tot de volgende overwegingen. Als onweersproken staat vast dat GIN verzuimd heeft om tijdig jaarrekeningen te deponeren maar zij deze uiteindelijk wel heeft gedeponeerd. Verder staat vast dat Gibson Brands in de jaren 2014 - 2017 in de [land] wel tijdig geconsolideerde jaarrekeningen hebben gedeponeerd. Deze jaarrekeningen zijn gecontroleerd door KPMG [plaats] (overgelegd als bijlage 1 [gedaagden] .). Volgens [gedaagden] . was voor het opstellen en controleren van deze jaarrekeningen een volledig inzicht in de financiële positie van GIN noodzakelijk. Zij stellen dat het bestuur van GIN dit inzicht destijds aan GI HK heeft verstrekt. Het bestuur van GIN had dit volgens [gedaagden] . niet kunnen doen als zij niet volledig op de hoogte was van de financiële en operationele positie van GIN .

[gedaagde 1] heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat het mogelijk is om de administratie van GIN uit de datadump te filteren maar dat dit inmiddels (na 8 jaar) erg kostbaar is. Volgens [gedaagde 1] werkten er destijds zes accountants bij GIN en was er iemand van GIN voor nodig om de administratie van GIN uit de databases te filteren, maar heeft het bestuur van de curator een dergelijk verzoek nooit ontvangen. Hij heeft verder verklaard dat de curator kort na het faillissement telefonisch contact heeft opgenomen met [gedaagde 3] maar dat de curator in dat korte telefoongesprek defensief was en geen echte vragen heeft gesteld.
Tijdens de mondelinge behandeling heeft de curator dit betwist. Hij stelt dat wel degelijk naar de administratie van GIN is gevraagd maar dat [gedaagde 3] op geen enkele vraag een antwoord kon geven.

4.19. Tussen partijen is niet in geschil dat zowel Philips (de Woox divisie) als Gibson Brands een normale reguliere administratie voerden. Gibson Brands en haar dochter-ondernemingen hebben geconsolideerde jaarrekeningen opgesteld, die zijn gecontroleerd door KPMG [plaats] . Dat voor het opstellen en controleren van die geconsolideerde jaarrekeningen een volledig inzicht in de financiële positie van GIN noodzakelijk was, ligt voor de hand en het standpunt van [gedaagden] . hierover is overtuigend. Daarbij speelt een rol dat GIN op een later moment jaarrekeningen heeft gedeponeerd, waaruit blijkt dat er cijfers zijn van GIN . De curator heeft niet gesteld dat de daarin opgenomen cijfers onjuist waren. De rechtbank gaat er daarom vanuit dat de digitale administratie van GIN deel uitmaakt van de data dump die bij de curator is aangeleverd en er door GIN op reguliere wijze een administratie is gevoerd. De curator heeft hier onvoldoende tegen ingebracht en onvoldoende feiten en / of omstandigheden gesteld die erop duiden dat er geen reguliere administratie is gevoerd. Integendeel: de administratie is, zo is het beeld dat ontstaat op basis van het dossier, gevoerd zoals gebruikelijk in een internationaal opererend concern.

4.20. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de curator ook onvoldoende gesteld en onderbouwd welke inspanningen hij heeft verricht om inzicht in de data dump te verkrijgen. Wanneer bepaalde gegevens voor hem belangrijk waren hadden zekere inspanningen van hem verwacht mogen worden en had het op zijn weg gelegen om het bestuur hiervoor te benaderen en hierop aan te dringen. Daarvoor zijn mogelijkheden voor de curator. Hij heeft niet aangetoond of onderbouwd dat hij aan het bestuur heeft gevraagd om de onderliggende cijfers of het grootboek welke aansluit bij de gedeponeerde jaarrekeningen. De curator heeft wel verklaard dat hij twee accountants van GIN heeft gesproken om de data-dump te ontcijferen, maar dat dit kostbaar was omdat GI HK in staat van faillissement verkeerde en omdat de gegevens in de software, waarin de administratie werd gevoerd, lastig te reconstrueren waren. Gesteld noch gebleken is echter dat hij het bestuur gevraagd heeft om de accountants zelf opdracht te geven om hem kosteloos wegwijs te maken in de administratie of dat hij de accountants gevraagd heeft om tegen lagere kosten specifieke overzichten op te stellen.

Op de vraag van de rechtbank of hij de externe accountant van KPMG heeft gesproken, antwoordde de curator ontkennend. De rechtbank leidt hieruit af dat de curator noch de accountant van KPMG [plaats] heeft gesproken, noch de accountant van KPMG Nederland ([D]), die belast was met de controle van de jaarrekeningen van GIN . Het was voor de curator echter geen grote inspanning om de accountant van KPMG te benaderen voor opheldering over de voor hem onduidelijke gegevens. Aangenomen kan worden dat informatie over interne financiële transacties (tussen GIN en GI HK) tijdens de controles van KPMG naar voren zijn gekomen en dat zij de geld- en goederenstromen hadden kunnen verduidelijken of een en ander hadden kunnen ontcijferen. KPMG heeft immers de relevante jaarrekeningen gecontroleerd.

Het gebrek aan inzicht in de administratie aan de zijde van de curator kan [gedaagden] . onder deze omstandigheden niet worden aangerekend.

Daarbij wordt overwogen dat de curator onvoldoende heeft onderbouwd dat volgens KPMG zelf de financiële toestand van GIN niet uit haar administratie kon worden afgeleid. Een dergelijke opvatting kan niet worden afgeleid uit de e-mail van [D] van KPMG Nederland van 26 april 2018. KPMG Nederland stelde in die e-mail vooral vragen over de continuïteit van GIN , maar heeft niet aangegeven dat er administratieve stukken ontbraken om de administratie sluitend te maken. Verder heeft de curator met zijn verwijzing naar onderbezetting op de financiële afdeling van GIN , zo hier al sprake van was (hetgeen [gedaagden] . betwisten), onvoldoende onderbouwd dat dit heeft geleid tot een ondeugdelijke administratie. Voor zover de curator stelt dat [gedaagden] . niet in control waren met betrekking tot de financiële stand van zaken in GIN en de korte termijn vooruitzichten op het gebied van omzet en kosten, heeft hij dit onvoldoende onderbouwd.

4.21. Op grond hiervan oordeelt de rechtbank dat de curator de gestelde schending van de administratieplicht niet voldoende heeft onderbouwd tegenover de gemotiveerde betwisting door [gedaagden] .

3. Heeft GIN haar publicatieplicht geschonden?

4.22. Op grond van artikel 2:394 BW moet de jaarrekening binnen acht dagen na vaststelling en binnen twaalf maanden na afloop van het boekjaar openbaar worden gemaakt.

4.23. Het bestuur heeft de (voorlopige) jaarrekeningen over de periode 2015 tot en met 2017 op 29 maart 2018 gedeponeerd en de definitieve jaarrekening 2014 op 3 april 2018. Deze jaarrekeningen zijn door de curator overgelegd als bijlagen 12 tot en met 15.

4.24. [gedaagden] erkennen dat alleen de voorlopige jaarrekening 2016/2017 tijdig is gedeponeerd en de andere twee jaarrekeningen te laat zijn gedeponeerd.

Zij stellen echter dat er in dit geval sprake is van een onbelangrijk verzuim, omdat er inzicht in de financiële situatie van GIN is verschaft doordat Gibson Brands in de [land] geconsolideerde jaarrekeningen van haar concern publiceerde en beursgenoteerde obligaties had uitgegeven, waarvoor periodiek gedetailleerde financiële gegevens werden gepubliceerd. Daarmee is het doel van de

publicatieplicht volgens hen bereikt. Zij doen daarbij een beroep op het arrest van het Gerechtshof s-Hertogenbosch van 26 mei 2015 (ECLI:NL:GHSHE:2015:2008).

Verder voeren zij aan dat niemand van de voormalige Philips staf ooit heeft gewezen op de verplichting om op vennootschapsniveau jaarrekeningen te publiceren of op het ontbreken van gepubliceerde jaarrekeningen, laat staan op de vergaande gevolgen van niet naleving van die verplichting. Evenmin hebben adviseurs van de groep, die veelal in Hongkong werkzaam waren, hierop gewezen, aldus [gedaagden] .

4.25. De rechtbank oordeelt dat er geen sprake is van een onbelangrijk verzuim dat voor de toepasselijkheid van artikel 2:248 lid 2 BW buiten beschouwing moet worden gelaten.

De situatie zoals aan de orde in het arrest van het Gerechtshof s-Hertogenbosch van 26 mei 2015 is hier niet aan de orde. Zo is gesteld noch gebleken dat de jaarrekeningen van GIN effectief openbaar zijn gemaakt conform de regels van Euronext (zoals in de andere zaak wel het geval was).

De geconsolideerde jaarrekeningen van Gibson Brands , waarin de jaarrekeningen van GIN opgenomen zouden zijn of waaruit deze herleidbaar zouden moeten zijn, werden onder een geheel ander regime in de [land] gepubliceerd. Daardoor waren ze niet gemakkelijk toegankelijk voor in Nederland gevestigde partijen.

Bovendien zijn de gepubliceerde geconsolideerde cijfers van Gibson Brands zo globaal, dat de cijfers van GIN er helemaal niet uit kunnen worden herleid.

Verder zijn de jaarrekeningen 2014 en 2015 niet slechts enkele dagen of een beperkt aantal weken te laat gepubliceerd, maar zijn deze door GIN jaren te laat gepubliceerd. De door [gedaagden] . aangevoerde redenen die tot die termijnoverschrijding hebben geleid vormen geen aanvaardbare verklaring daarvoor.

4.26. Aangezien vaststaat dat niet is voldaan aan de verplichtingen uit artikel 2:394 BW en dat geen sprake is van een onbelangrijk verzuim, heeft het bestuur van GIN zijn taak onbehoorlijk vervuld in de zin van artikel 2:248 lid 2 BW en wordt vermoed dat onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement van GIN .

[gedaagde 1] wordt als feitelijk beleidsbepaler voor de toepassing van artikel 2:248 BW met een bestuurder gelijkgesteld.

Aangezien de onbehoorlijke taakvervulling zich heeft voorgedaan in de periode van drie jaren voorafgaande aan het faillissement van GIN , is de curator ontvankelijk in zijn op dit artikel gebaseerde vordering.

4. Het weerlegbare vermoeden van art. 2:248 lid 2 BW (andere oorzaken van het faillissement)

4.27. De rechtbank zet eerst drie basisregels uiteen.

(a) Een redelijke uitleg van art. 2:248 lid 2 BW brengt mee dat voor het ontzenuwen van dat vermoeden volstaat dat de aangesproken bestuurder aannemelijk maakt dat andere feiten of omstandigheden dan zijn onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest (HR 20 oktober 2006, ECLI:NL:HR:2006:AY7916, Van Schilt/Jansen).
(b) Stelt de bestuurder daartoe een van buiten komende oorzaak en wordt de bestuurder door de curator verweten dat hij heeft nagelaten het intreden van die oorzaak te voorkomen, dan zal de bestuurder (tevens) feiten en omstandigheden moeten stellen en zo nodig aannemelijk maken waaruit blijkt dat dit nalaten geen onbehoorlijke taakvervulling oplevert.
(c) Als hij daarin slaagt, ligt het op de weg van de curator op de voet van het eerste lid van art. 2:248 BW aannemelijk te maken dat nochtans de kennelijk onbehoorlijke taakvervulling mede een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest (HR 30 november 2007, ECLI:NL:HR:2007: BA6773, Blue Tomato).

Andere oorzaken van het faillissement

4.28. [gedaagden] . stellen dat het faillissement van GIN is veroorzaakt door de insolventies van Gibson Brands en GI HK . Zij stellen dat met het faillissement van GI HK het lot van GIN , dat voornamelijk fungeerde als verkoopkantoor, was bezegeld.

4.29. [gedaagden] . hebben daarbij de volgende concrete oorzaken genoemd voor het faillissement van de Gibson Innovations groep als geheel:

1) de onverwachte daling van de euro ten opzichte van de Amerikaanse dollar in de

eerste helft van 2015 (meer dan 25%). Dit leidde tot zeer substantiële verliezen

(34,4 miljoen USD in 2015 en 17,9 miljoen USD in 2016);

2) de daarmee samenhangende plotselinge toename (van ongeveer 25 miljoen USD per maand) van de schuld van GI HK aan Philips . Dit was het gevolg van de wijze waarop het management van Gl HK -destijds nog bestaand uit het oude Philips -management- de wisselkoersproblematiek trachtte te adresseren, onder meer door de door Philips geleverde CD-producten niet te betalen;

3) de minimum royalty-verplichting aan Philips van 23,5 miljoen euro per jaar;

4) de veranderde markt waarop de Gibson Innovations Group actief was (onder andere de opkomst van digitale streamingdiensten);

5) het domino-effect van de downgrade (de verlaging van de credit rating door de kredietbeoordelaars zoals Moodys) van de totale Gibson Brands groep. Hierdoor werd de groep, waaronder GIN , geconfronteerd met ongunstige financieringsvoorwaarden (zo kon de groep de convenanten van de GSO lening niet halen), waardoor de liquiditeitsproblemen verergerden, er voorraadtekorten ontstonden en haar activiteiten verminderden. Ook ontbrak het aan middelen om het personeelsbestand in te krimpen;

6) een wijziging in het fiscale regime in India (invoeren van omzetbelasting), wat een negatieve impact had op de liquiditeit doordat producten duurder werden en er minder werd afgezet. [gedaagden] . hebben ter zitting verklaard dat die impact op GIN overigens nihil was.

Wat zegt de curator over deze oorzaken?

4.30. De curator betwist niet dat het faillissement van GIN is veroorzaakt door de insolventies van Gibson Brands en GI HK en bevestigt dit in feite. Hij wijst erop dat:

1. Gibson Brands voordat zij Woox overnam al overgefinancierd was;

2. dit alleen maar erger werd doordat de overname van Woox extern gefinancierd werd (en er dus nog meer schuld ontstond);

3. de omzet en marge van Woox dalende waren en onvoldoende voor het dragen van de financieringslast;

4. [gedaagden] . onvoldoende ingrepen voor een turn around bij GIN ;

5. de downgrade van de family credit rating van het hele Gibson-concern naar de problematische kwalificatie Caa3 met 'outlook negative' en de verslechtering van de financieringsvoorwaarden van de GSO-lening het nog slechter maakten;

6. de Chapter 11 procedure (zoals eerder genoemd) de doodsteek was.

4.31. De curator betwist ook niet dat de consumentenelektronicamarkt vanaf 2015 een transformatie doormaakte van fysieke media naar digitale streaming en er grote concurrentie was. Mr. Lakwijk sprak ter zitting zelf over moordende concurrentie.

Ook betwist de curator niet de omvang van de licentie (of royalty)verplichtingen aan Philips , die ondanks dalende omzetten niet lager werden.

Wat betreft de hiervoor onder 4.29 sub 1) en 2) genoemde oorzaken staat onweersproken vast dat door de sterke en onverwachte daling van de euro ten opzichte van de dollar begin 2015, aanzienlijke verliezen zijn ontstaan, nadat koersontwikkelingen niet meer gehedged1 werden. Tijdens de

mondelinge behandeling hebben [gedaagden] . duidelijk toegelicht hoe het aflopen van het onder het oude Philips management van Woox afgesloten hedging instrument door het toepassen van euro hedges, tot een ongemerkt opgebouwde schuld aan Philips heeft geleid. [gedaagden] . hebben de volgende omstandigheden aangevoerd die door de curator niet zijn weersproken:

1. Wisselkoersverliezen: Begin 2015 daalde de euro onverwacht sterk ten opzichte van de dollar. Het vernieuwen van het hedging instrument werd door marktonrust (volatiliteit) te duur. Hierdoor kon GI HK de hedges niet voortzetten, wat leidde tot aanzienlijke verliezen.

2. Besluitvorming: De besluiten om wel of niet te hedgen werden niet genomen door de dochtervennootschap zelf, maar door GI HK .

3. Oplopende schuld: Het management van GI HK koos ervoor om facturen van Philips onbetaald te laten in de overtuiging dat de groep gesteund zou blijven, in plaats van de prijzen te verhogen.

4. Misleidende interne cijfers: In de eerste maanden van 2015 leek de marge gezond. Dit kwam doordat het toenmalige management de resultaten van de euro-hedges niet afzonderlijk in de rapportages had verwerkt. Hierdoor zetten de interne cijfers hoewel wetmatig juist [gedaagden] . op het verkeerde been.

[gedaagden] . hebben aangevoerd dat zij de oplopende schuld aan Philips in 2015 wel hebben opgemerkt maar dat dit in de eerste maanden van 2015 (dus) niet zichtbaar was, omdat het erop leek dat Gl HK een gezonde marge maakte. Daarmee hebben zij (in reactie op de stellingen van de curator in randnummer 205 van de dagvaarding) deze ongemerkt opgebouwde schuld en het ontstaan daarvan voldoende toegelicht.

4.32. Mede gelet op het feit dat de curator de door [gedaagden] . aangehaalde feiten en omstandigheden niet heeft betwist, oordeelt de rechtbank dat [gedaagden] . , alhoewel niet altijd even goed onderbouwd, aannemelijk hebben gemaakt dat andere feiten of omstandigheden dan de onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest, en dus niet de onbehoorlijke taakvervulling. De oorzaak van het faillissement van GIN is in de visie van de rechtbank gelegen in het feit dat het hele Gibson-concern op 1 mei 2018 onder de schuldenlast is bezweken en GI HK en vervolgens ook GIN daarin zijn meegetrokken. Door onder meer hevige concurrentie, koersontwikkelingen en een veranderde markt ging de business sneller onderuit dan gedacht. Daarbij speelde ook de GSO-lening een rol. De (financierings)voorwaarden daarvan waren verslechterd als gevolg van de verlaging van de credit rating van het gehele Gibson concern , met de in r.o. 4.29 achter 5. genoemde negatieve effecten voor GIN .

De muziekinstrumententak van Gibson Brands is een Chapter 11-procedure ingegaan, waarbij de aandelen van Gibson Brands (volgens [gedaagden] .) zijn verkocht aan KKR, een private equity firma, en diverse (cruciale) activiteiten binnen GI HK zijn stil komen te vallen dan wel gestaakt. Het is GI HK vervolgens niet gelukt om de onderneming overeind te houden en zij is vervolgens gefailleerd. Gelet op de bestaande bedrijfsopzet, waarbij GIN onder GI HK hing en voornamelijk fungeerde als lokaal operationeel verkoopkantoor dat zich bezighield met onder meer de Europese markt, verkoop, ondersteuning en R&D-activiteiten, was GIN in haar voortbestaan in hoge mate afhankelijk van GI HK . GIN kocht haar (Philips)producten in bij GI HK tegen de werkelijke kostprijs en bij GI HK lagen de centrale contracten en het intellectueel eigendom (de merklicentie). GI HK voerde belangrijke hoofdkantoorfuncties uit en nam (algemene) strategische beleidsbeslissingen. Toen GI HK failliet ging viel de basis weg voor GIN en was het faillissement van GIN onafwendbaar.2

Dit zijn allemaal feiten en omstandigheden die buiten de invloed van het bestuur van GIN lagen.

De curator stelt dat hij een paar dagen lang heeft onderzocht of er een doorstart gemaakt kon worden en er een kandidaat was. Voor zover hij daarmee insinueert dat GIN best zelfstandig had kunnen voortbestaan gaat de rechtbank daar niet in mee. Vaststaat dat die kandidaat al na 3 dagen afhaakte en dat GIN ook geen licentie had om Philipsproducten te verkopen. GIN zou zich dan moeten toeleggen op de verkoop van uitsluitend white label (merkloze) elektronica. Dat zij onder die omstandigheden als zelfstandige onderneming levensvatbaar was, is door de curator onvoldoende onderbouwd.

4.33. In het standpunten van de curator ligt besloten dat [gedaagden] . hebben nagelaten om het intreden van het faillissement door voornoemde gebeurtenissen, te voorkomen. De curator betoogt dat [gedaagden] . hebben nagelaten om direct na de overname van Woox , althans direct na hun aantreden als bestuurders-/beleidsbepaler van GIN , en ook toen de credit rating van het Gibson concern steeds verder zakte, een krachtig bedrijfseconomisch beleid te voeren om GIN te *right-sizen*. In hoeverre dit de van buitenaf komende oorzaken van het faillissement had kunnen voorkomen (met name het slechte presteren van Gibson Brands en het faillissement van GI HK) is door de curator echter onvoldoende gemotiveerd.

Bovendien miskent dit standpunt de grote mate van verwevenheid van GIN in de en afhankelijkheid van de internationale concernstructuur van Gibson Brands (zie hiervoor r.o. 4.32).

Binnen die internationale concernstructuur lag het niet op de weg van het bestuur van GIN als Nederlandse deelneming om de hele Gibson groep , die een steeds grotere schuldenlast had en als gehele groep werd geconfronteerd met een downgrade, overeind te houden. Waarom zou GIN voldoende moeten draaien en een voldoende krachtig economisch beleid moeten voeren om de schuldenlast van de hele Gibson groep te kunnen dragen, die van meet af aan, volgens de curator al voor de overname van Woox, met een grote schuldenlast te maken had? Dat is naar het oordeel van de rechtbank geen houdbaar uitgangspunt. De conclusie van de rechtbank is dat [gedaagden] . niet aansprakelijk zijn op grond van de schending van de publicatieplicht omdat andere oorzaken van het faillissement aannemelijk zijn geworden en omdat het vermoeden van art. 2:248 lid 2 BW aldus is weerlegd.

5. Kennelijk onbehoorlijke taakvervulling mede belangrijke oorzaak faillissement?

4.34. Van kennelijk onbehoorlijk bestuur in de zin van art. 2:248 lid 1 BW is sprake als de bestuurder heeft gehandeld op een wijze zoals geen redelijk denkend bestuurder onder dezelfde omstandigheden gehandeld zou hebben (HR 7 juni 1996 ECLI:NL:HR:1996: ZC2096 en HR 8 juni 2001, ECLI:NL:HR:2011:AB2053, Panmo). Daarbij moet het gaan om handelingen die uiteindelijk de schuldeisers duperen en het besef van die benadeling moet op het moment van het handelen of nalaten bij het bestuur aanwezig zijn geweest, zo volgt uit de wetsgeschiedenis. Verder moet aannemelijk zijn dat dat handelen of nalaten een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De stelplicht en de bewijslast hiervan rusten op de curator. De rechtbank wijst op het recente arrest van de Hoge Raad van 12 juni 2026, ECLI:NL:HR:2026:912, ro. 3.2.1 en verder, waarin de "hoge drempel" die op grond van vaste jurisprudentie geldt "voor persoonlijke aansprakelijkheid van bestuurders" nog eens is benadrukt en toegepast in de context van concernverhoudingen tussen een moedermaatschappij/bestuurder en een dochtermaatschappij. In een dergelijke context moet voor de beoordeling van bestuurdersaansprakelijkheid worden aangesloten bij de concrete positie van de vennootschap waarvan de benadeelde partij schuldeiser is (of een curator curator). Wie in zon setting bestuurdersaansprakelijkheid beoordeelt, moet steeds vaststellen namens welke vennootschap, en dus in welke hoedanigheid, de bestuurder de verweten gedraging heeft verricht, en of die gedraging schade heeft toegebracht aan (een schuldeiser van) juist díe vennootschap.

4.35. Samengevat onderbouwt de curator het onbehoorlijk bestuur als volgt:

A. De GI vennootschappen zijn overgenomen en ingelijfd zonder economisch plan

1. Er is niet geïnvesteerd in revitalisering (marketing en R&D)

2. Er is niet doortastend gesaneerd (kostenbesparingen)

3. Project Lynx is niet van de grond gekomen en is stopgezet, het bestuur heeft nooit effectief doorgepakt

Er bestond onvoldoende inzicht in de financiële toestand van GIN

1. Aansluiting boekhouding en conceptjaarrekeningen was onduidelijk

2. Rechten en plichten van GIN waren niet op elk moment kenbaar

3. Ook in 2016 ontbrak een goed inzicht al

4. Druk op GIN medewerkers om budgets en andere financiële rapportages te beïnvloeden

Onzorgvuldige governance-structuur en management stijl

1. [gedaagde 1] trok alles naar zich toe

2. Er was sprake van micro management

3. [gedaagde 1] Tirannieke managementstijl

4. Gevolg van managementstijl: brain drain, opstropende besluitvorming, tunnelvisie

Schending artikel 2:239 lid 5 BW

1. Zekerheidstelling richting GSO

2. Terzijde: voorwaarde spoedige reorganisatie na verkrijging GSO-lening

3. Terzijde: twijfel over waarheidsgetrouwe informatieverstrekking aan GSO.

Passiviteit van [gedaagde 2] en [gedaagde 3] .

Ad 5.A. Zijn de GI vennootschappen overgenomen en ingelijfd zonder economisch plan en is er sprake van een onverantwoorde overname(financiering)?

4.36. De curator stelt dat de overname van de Woox-vennootschappen door Gibson Brands plaats vond in een ongunstig economisch tij, terwijl het Gibson-concern er financieel al zwak voorstond. Hij betoogt dat [gedaagden] . lichtzinnig en roekeloos zijn geweest door Gibson Brands de overname te laten financieren met vreemd vermogen, terwijl Gibson Brands op dat moment al gevaarlijk zwaar was 'geleveraged'.

Volgens de curator wisten [gedaagden] . dus dat de betaalbaarheid van de bestaande activiteiten van GIN niet gewaarborgd was op het moment dat zij als feitelijk beleidsbepaler en bestuurders van GIN aan de slag gingen. Toch hebben zij hun posities in het bestuur van GIN aanvaard (en in het geval van [gedaagde 1] : feitelijk het roer gegrepen) en de onderneming van GIN zonder sanering voortgezet. De curator concludeert dat onder leiding van het bestuur, het gevaar van (door)ondernemen zonder adequate financiering zich vervolgens heeft gerealiseerd.

4.37. De rechtbank stelt voorop dat de overname heeft plaatsgevonden op 28 april 2014 terwijl het faillissement van GIN op 15 mei 2018 is uitgesproken. Op grond van het zesde lid van artikel 2:248 BW kan de vordering uit hoofde van dit artikel slechts worden ingesteld op grond van onbehoorlijke taakvervulling in de periode van drie jaren voorafgaande aan het faillissement. Dit betekent dat de curator de overnamebeslissing an sich niet ten grondslag kan leggen aan zijn vordering.

Daarnaast geldt dat Gibson Brands de aandelen in GI Hongkong heeft gekocht omdat zij geloofde in de combinatie van de twee ondernemingen (een muziekinstrumentenbedrijf en consumentenelektronica). Dit is niet voldoende weersproken. GIN was, zo is ook onvoldoende weersproken, daar niet bij betrokken en [gedaagden] . waren op dat moment ook helemaal geen bestuurders of feitelijk beleidsbepaler van GIN . Zij zijn deze functies pas in 2015/2016 gaan vervullen. [gedaagden] . hebben tegenover de curator verklaard dat zij aanvankelijk vanwege antitrust-regelgeving geen bestuur mochten voeren over GIN en dat zij dat pas mochten doen vanaf 10 oktober 2015, toen [gedaagde 3] als bestuurder werd ingeschreven. Alhoewel de curator deze datum betwist, omdat [gedaagde 1] al sinds april 2015 persoonlijk bezig was om de financiële problemen in de Gl-groep op te lossen, laat dit onverlet dat [gedaagden] . pas in 2015 als feitelijk beleidsbepalers of bestuurders betrokken waren bij GIN en in die hoedanigheid dus niet betrokken waren bij de overnamebeslissing. Het lijkt erop dat de curator met zijn verwijten over een overhaaste en ondoordachte overname, doelt op handelingen die [gedaagde 1] en [gedaagde 2] als bestuurders of aandeelhouders van Gibson Brands hebben verricht. Deze handelingen staan echter los van hun latere rol als bestuurders / feitelijk beleidsbepaler van GIN . Daarbij komt dat Gibson Brands de aandelen weliswaar financierde met geleend geld, maar uit niets blijkt dat GIN dit betaalde, of dat er geld uit GIN werd onttrokken om de aankoop te financieren (waardoor GIN in de problemen kwam). Integendeel, [gedaagden] . hebben aangevoerd dat Gibson Brands de overname kon financieren met middelen uit een succesvolle aanvullende obligatie-uitgifte van 150 miljoen USD. Dit is door de curator niet betwist.

4.38. GIN was al voor de overname van de Woox Innovations groep door Gibson Brands onderdeel van een grotere concernstructuur, waarvan GI HK als aandeelhouder aan het hoofd stond (en het hoofdkantoor was ondergebracht in GI HK). Het bestuur van GIN had te maken met een situatie waarin operationele, financiële en strategische beslissingen met name door GI HK werden genomen. De besturen van de verschillende Europese dochterondernemingen (waaronder het bestuur van GIN) dienden deze beslissingen op lokaal niveau uit te voeren, voor zover rechtmatig. In artikel 7 lid 6 van de statuten van GIN is opgenomen dat de directie zich dient te gedragen naar de aanwijzingen van de algemene vergadering.

4.39. [gedaagden] hadden te maken met een situatie waarin Gibson Brands al een hoge schuldenlast had toen zij de overname met geleend geld financierde (een officiële overnamesom van 135 miljoen USD en netto ongeveer 60 miljoen USD). Dit is onweersproken. Daarnaast had GI HK twee categorieën van schulden aan Philips . De eerste waren de vergoedingen die Gl HK aan Philips verschuldigd was voor het gebruik van het Philips -merk. Deze vergoeding bedroeg ca. 3,6% tot 7% van de omzet van de Gibson Innovations Group, met een minimale jaarlijkse royalty van EUR 23,5 miljoen. De tweede categorie schulden waren de kosten voor de CD-producten die Philips voor GI HK inkocht.

4.40. Daar komt het volgende bij. Vaststaat, als onweersproken, dat de waarde van de euro in de eerste helft van 2015 onverwacht met meer dan 25% daalde ten opzichte van de dollar. Dit had volgens [gedaagden] . een grote impact op de resultaten van de Gibson Innovations groep . De rechtbank verwijst naar hetgeen hierover eerder is overwogen in r.o. 4.31.

4.41. De curator verwijt [gedaagden] . dat zij na hun aantreden geen orde op zaken hebben gesteld en dat zij toen niet met een krachtig economisch plan zijn gekomen. Hij voert echter ook aan dat GIN in 2017 nog solvent was. Dat suggereert niet, zo oordeelt de rechtbank, dat er direct na de overname voor het bestuur van GIN een urgentie was om op te treden en er werk aan de winkel was.

4.42. De rechtbank overweegt dat een bestuurder in financieel zwaar weer een aanzienlijke beleidsruimte toekomt. Het bestuur mag de bedrijfsvoering aanpassen om kosten te drukken of inkomsten te verhogen, mits dit binnen de wettelijke en statutaire kaders gebeurt. Het is niet aan de rechter om bestuurders achteraf te 'straffen' voor normale beleidsfouten. Tegen deze achtergrond worden de specifieke verwijten van de curator onder A.1, A.2 en A.3 (4.35 hiervoor) beoordeeld.

4.43. De curator verwijt [gedaagden] . dat zij onvoldoende hebben geïnvesteerd in

marketing en R&D. [gedaagden] . hebben dit niet betwist, maar voeren aan dat zulke investeringen pas realistisch zijn wanneer de onderneming in rustiger vaarwater verkeert. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de curator onvoldoende onderbouwd dat [gedaagden] . op dit punt een onverantwoordelijke beleidskeuze hebben gemaakt. Wanneer marges kleiner worden liggen bepaalde maatregelen niet voor de hand, zoals investeringen in R&D en Marketing. Bovendien is het verwijt van de curator tegenstrijdig: enerzijds verwijt hij [gedaagden] . een gebrek aan investeringen, anderzijds verwijt hij hen dat zij niet ingrijpend hebben bezuinigd, terwijl het schrappen van marketing en R&D in de kern juist een bezuinigingsmaatregel is.

4.44. De curator stelt verder dat het saneringsproject 'project Lynx ' (gestart in 2015 om kosten te besparen) nooit van de grond is gekomen. Dit project had betrekking op de GI groep. [gedaagden] . hebben onweersproken gesteld dat dit plan voorzag in personeelsinkrimping en organisatorische wijzigingen (zoals centralisatie van management en een wereldwijde verkooporganisatie). Zij hebben echter toegelicht dat de ontslagen gepaard zouden gaan met hoge vergoedingen, aangezien voormalige werknemers van Philips gunstige ontslagvoorwaarden hadden, die vastgelegd waren in rechtsgeldige afspraken die het bestuur moest honoreren. Dit zou leiden tot een substantiële uitstroom van liquiditeiten en een zware negatieve impact op de kasstroom van de groep. Om die reden is het plan uiteindelijk niet uitgevoerd, aldus [gedaagden] .

De rechtbank oordeelt dat [gedaagden] . met deze beslissing (zo zij al hebben gehandeld als bestuurders van GIN , de beslissing lijkt te zijn genomen op een hoger niveau) niet hebben gehandeld in strijd met wat van een redelijk handelend bestuurder mag worden verwacht of dat het handelen van

het bestuur de grenzen van de beleidsruimte (4.42 hiervoor) heeft overschreden. In een situatie waarin de financiële omstandigheden niet verbeterden (de curator stelt zelf dat de resultaten in het eerste kwartaal van 2016 veel lager waren dan in dezelfde periode een jaar eerder en ver achterbleven bij de prognose) mochten zij besluiten om geen budget vrij te maken voor deze ontslagvergoedingen, althans om daar op dat moment geen prioriteit aan te geven. Daarbij speelt mee dat [gedaagden] . toen wel (naar eigen zeggen) een hiring freeze hebben ingevoerd, hetgeen tot een vermindering van het personeelsbestand heeft geleid. Dit is door de curator niet of niet gemotiveerd betwist.

4.45. Daarnaast hebben [gedaagden] . uitgebreid uiteengezet dat het bestuur van GI HK ook verschillende maatregelen heeft getroffen en inspanningen heeft gepleegd om de operationele en financiële situatie van de hele groep, waaronder GIN , te verbeteren. Zij staan opgesomd in randnummers 2.51. tot en met 2.53. en 4.63. tot en met 4.68. van de conclusie van antwoord. De curator betwist (het effect van) deze maatregelen en stelt dat onvoldoende is gebleken dat:

1. al deze maatregelen daadwerkelijk zijn getroffen;
2. deze maatregelen betrekking hadden op GIN ;
3. het daadwerkelijk om saneringsmaatregelen ging.

Er is echter sprake van een concreet onderbouwde lijst van maatregelen. Dat het veelal maatregelen zijn die door GI HK zijn genomen, betekent niet dat deze maatregelen niet doorwerken naar GIN en zij de gevolgen daarvan niet zal merken. GIN mocht het door GI HK vastgestelde beleid en gekozen strategie gelet op de concernstructuur en het bredere concernbelang in beginsel niet naast zich neer leggen, tenzij dit beleid duidelijk in strijd zou komen met het vennootschappelijk belang van GIN . Voor het merendeel van deze maatregelen geldt dat de curator deze onvoldoende gemotiveerd heeft weerlegd. Van de curator had verwacht mogen worden dat hij zich had voorzien van meer informatie om de stellingen van [gedaagden] . over de gestelde specifieke maatregelen concreter en gemotiveerd te betwisten.

4.46. De curator heeft verder aangevoerd dat de kostenstructuur van de GI -vennootschappen onevenredig omvangrijk was ten opzichte van de brutomarges en er op dit punt niet doortastend is gesaneerd. Er mist echter ook hier een concrete onderbouwing van de curator.

Daarnaast heeft de curator het bestuur van GIN het verwijt gemaakt dat zij nooit eerder heeft onderzocht om zich los te maken van de zwakkere delen van het concern. Dit levert echter geen onbehoorlijke taakvervulling op in de zin van kennelijk onbehoorlijk bestuur. Daarbij komt dat niet is gebleken dat dit een reële mogelijkheid was (zie r.o. 4.32.).

4.47. Op grond van voorgaande overwegingen verwerpt de rechtbank het standpunt van de curator dat [gedaagden] . sinds hun aantreden als bestuurder of feitelijk beleidsbepaler bij GIN onvoldoende daadkrachtig zijn geweest, en in ieder geval zodanig onvoldoende daadkrachtig dat sprake zou kunnen zijn van onbehoorlijke taakvervulling. Dit is door de curator, in het licht van de stellingen van [gedaagden] . , onvoldoende nader gemotiveerd. Toen het concern er financieel slecht voor stond, mocht het bestuur binnen zijn beleidsvrijheid voor (nood)maatregelen kiezen. Dat deze niet het gewenste resultaat hebben opgeleverd, maakt het handelen van het bestuur nog niet ernstig verwijtbaar. De verwijten onder A.1, A.2 en A.3 (4.35 hiervoor) zijn ongegrond.

Ad 5.B: Onvoldoende inzicht in de financiële toestand van GIN ?

4.48. De rechtbank verwijst naar hetgeen is overwogen in r.o. 4.18. tot en met 4.21. De curator heeft onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld waaruit blijkt dat [gedaagden] . onvoldoende inzicht hadden in de financiële toestand van GIN . Het verwijt onder 5.B is ongegrond.

Ad 5.C: Onzorgvuldige governance-structuur en management stijl?

4.49. Om de bedrijfsvoering van de Gibson Innovations Group te verbeteren, was een

mentaliteitsverandering bij het management van de Gibson Innovations Group vereist en was het nodig een aantal - voormalig Philips - leidinggevenden, te vervangen, zo betogen [gedaagden] . Nadat daar afscheid van werd genomen, werd [gedaagde 3] bij GIN benoemd als bestuurder en werd [gedaagde 1] benoemd tot CEO van Gl HK. Zoals hiervoor reeds overwogen was [gedaagde 1] ook degene die binnen GIN feitelijk het beleid bepaalde naast [gedaagde 3] en [gedaagde 2] . De rechtbank leidt uit de stellingen van de curator af dat hij vindt dat [gedaagde 1] te veel macht had zonder dat hij werd gecontroleerd. Volgens de curator verhoogden de keuzes van [gedaagde 1] de bedrijfskosten en vertraagden en compliceerden zij de bedrijfsprocessen. Verder verwijt hij [gedaagde 1] een tirannieke managementstijl waardoor personeel vertrok. De curator maakt [gedaagde 1] op dit gebied nog meer verwijten (alles moest op de Gibson way) maar dat [gedaagde 1] (en de 2 andere bestuurders) op dit punt onbehoorlijke taakvervulling binnen GIN kan worden verweten is een grote stap. Dit is door de curator onvoldoende onderbouwd aan de hand van specifieke beslissingen of handelingen die ertoe leiden dat (i) geen enkele redelijk handelende en bekwame bestuurder in dezelfde situatie op die manier had gehandeld, en dat (ii) dit gedrag een directe of rechtens relevante oorzaak is van het faillissement. De verwijten onder 5.C zijn ongegrond.

Ad 5.D: Schending artikel 2:239 lid 5 BW

4.50. Vooropgesteld kan worden dat [gedaagden] . in hun rol van bestuurders/feitelijk beleidsbepaler van GIN verplicht waren om zich te richten naar het belang van GIN . Dit op grond van artikel 2:239 lid 5 BW.

Anderzijds past daarbij de nuancering dat binnen een concernstructuur het vennootschappelijk belang niet los kan worden gezien van het bredere concernbelang.

Voor wat betreft de positie van GIN binnen het concern van de Gibson Innovations groep nogmaals naar hetgeen hierover is overwogen in r.o. 4.32.

De curator stelt in de dagvaarding dat voorshands moet worden aangenomen dat [gedaagden] . deze verplichting zich te richten op het vennootschappelijk belang van GIN geschonden hebben toen zij namens GIN zekerheden hebben verstrekt (haar activa heeft verpand) in het kader van de GSO-lening. Daarbij acht de curator van belang dat GIN volgens [gedaagden] . zelf zonder de GSO-lening maar met fikse bezuiniging wel kon overleven en de zekerheidstelling voor GIN ook extra kosten zou meebrengen in de vorm van extra werk en administratieve lasten. Onder die omstandigheden rustte er volgens de curator een zwaarwegende plicht op het bestuur van GIN om te onderzoeken welke alternatieven er voor GIN open stonden en of die te prefereren waren. Hij verwijt [gedaagden] . dat dit nooit concreet is onderzocht.

4.51. [gedaagden] . voeren aan dat zij zich wat betreft de verstrekte zekerheden, wel voldoende rekenschap hebben gegeven van de belangen van GIN . Zij voeren daartoe het volgende aan.

De GSO-lening waarbij GIN zich hoofdelijk verbond en zekerheden verstrekte, werd gesloten toen de hele Gibson Innovations groep in zwaar financieel weer verkeerde en geherfinancierd moest worden omdat leningen afliepen, liquiditeit verbeterd moest worden (onder meer om voorraden aan te vullen) en een schuld aan Philips gedeeltelijk betaald moest worden. Philips dreigde om de merklicentie in te trekken indien er niet betaald zou worden, hetgeen zou betekenen dat de Gibson Innovations groep stil zou komen te liggen. De GSO-lening stelde de Gibson Innovations groep in staat haar activiteiten voort te zetten en verschafte de noodzakelijke tijd om een turnaround te realiseren. Gezien de vergaande operationele en financiële verwevenheid tussen GIN , Gl HK en de overige groepsvennootschappen was de GSO-lening in het belang van GIN . Uit de stukken blijkt dat dit ook uitgebreid is besproken met de OR van GIN .

Niet alleen het bestuur van GIN , maar ook de besturen van Gibson Brands en Gl HK gingen ervan uit dat deze turnaround zou slagen, waarbij Gibson Brands zich volledig garant heeft gesteld voor de terugbetaling van de GSO-lening. De heren [gedaagde 1] en [gedaagde 2] zouden hun levenswerk uiteraard niet op het spel hebben gezet als zij niet van het welslagen van de turnaround overtuigd waren geweest. Aldus nog steeds [gedaagden] .

4.52. De rechtbank oordeelt dat de curator tegen deze standpunten onvoldoende heeft ingebracht. De curator heeft niets ingebracht tegen het standpunt dat er een sterke band bestond tussen GIN en GI HK . Er was sprake van verregaande operationele en financiële verwevenheid, zo is onweersproken. Hierdoor werd het belang van GIN sterk bepaald door het concernbelang. [gedaagden] . mochten het belang van de gehele Gibson Innovations groep in hun besluitvorming mee laten wegen, tenzij GIN daardoor onrechtmatig zou worden benadeeld, maar daarvan is niet gebleken en de curator heeft daarover niets gesteld. [gedaagden] . hebben bovendien voldoende gemotiveerd dat GIN een serieus eigen belang had bij de GSO-lening (waarbij de zekerheden werden vereist) en de OR van GIN vooraf is geraadpleegd en positief heeft geadviseerd. Onder deze omstandigheden kan niet gesteld worden dat [gedaagden] . hebben gehandeld in strijd met artikel 2:239 lid 5 BW. Aangenomen kan worden, bij gebreke van een nadere toelichting door de curator, dat de Gibson Innovations groep zonder deze lening al eerder onderuit was gegaan. De verwijten onder 5.D zijn ongegrond.

Ad 5.E: Passiviteit van [gedaagde 2] en [gedaagde 3] ?

4.53. Tot slot verwijt de curator [gedaagde 2] en [gedaagde 3] dat zij onvoldoende actief betrokken zouden zijn geweest bij het bestuur van GIN en dat zij zich terzijde hebben laten stellen door [gedaagde 1] en zich nauwelijks bemoeiden met GIN . Dit is door [gedaagde 2] en [gedaagde 3] gemotiveerd betwist. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [gedaagde 3] verklaard: *"Ik wil een laatste statement maken. Ik voel me behoorlijk beledigd door de stellingen van de curator dat wij niets deden om in te grijpen. [gedaagde 2] (rechtbank: [gedaagde 2]) en ik zijn niet passief maar actief. Wij deden 24/7 van alles om het bedrijf succesvol te maken. Alles werd door ons drieën geïnitieerd. Niet alleen GIN maar de hele holding. Het is totaal tegen mijn natuur in om niks te doen".*

4.54. Toegegeven moet worden dat uit de stellingen van de curator en de door hem overgelegde stukken blijkt dat [gedaagde 1] als CEO van GI HK en als feitelijk beleidsbepaler van GIN zich vrij intensief met GIN bemoeide. Het bestuur bleef echter als collectief verantwoordelijk, waarbinnen [gedaagde 2] en [gedaagde 3] ieder eigen bestuurstaken hadden. Voor de stellingen van de curator dat zij deze taken niet zelfstandig hebben uitgevoerd, en niet hebben ingegrepen bij fouten van [gedaagde 1] kan, in het licht van de gemotiveerde betwisting door [gedaagde 2] en [gedaagde 3] , echter onvoldoende steun worden gevonden in de processtukken.

4.55. Gelet hierop concludeert de rechtbank dat [gedaagden] . GIN niet kennelijk onbehoorlijk hebben bestuurd. Daarbij dient tevens in aanmerking te worden genomen hetgeen in r.o. 4.30 tot en met 4.33. staat opgenomen. De rechtbank acht tevens van belang dat [gedaagde 1] en [gedaagde 2] de belangrijkste aandeelhouders waren van Gibson Brands en daarmee van de Gibson Innovations groep en daarmee dus ook van GIN . Zij hadden daardoor een groot persoonlijk en financieel belang bij het succes van het concern. Bij deze stand van zaken is niet voldoende onderbouwd dat zij in strijd met het belang van de dochter zouden hebben gehandeld. De verwijten onder 5.E zijn ongegrond.

4.56. Op grond hiervan heeft de curator tegenover de gemotiveerde betwisting door [gedaagden] . onvoldoende onderbouwd dat sprake is geweest van kennelijk onbehoorlijke taakvervulling (5.A-5.E, 4.35 hiervoor) en dat, voor zover daar sprake van zou zijn geweest, deze een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest.

6. Aansprakelijkheid ex artikel 2:9 BW en 6:162 BW

4.57. De subsidiaire vorderingen van de curator jegens [gedaagden] . zijn gebaseerd op de artikelen 2:9 BW (onbehoorlijk bestuur) en 6:162 BW (onrechtmatige daad). Artikel 2:9 BW ziet alleen op bestuurders van een B.V. en niet op een feitelijk beleidsbepaler. Daarom stelt de curator (terecht) dat verwijtbare gedragingen van [gedaagde 1] die voor 23 februari 2018 hebben plaatsgevonden, alleen via de band van artikel 6:162 BW tot aansprakelijkheid kunnen leiden, omdat hij toen feitelijk medebeleidsbepaler was.

4.58.

De curator heeft aan zijn vorderingen op grond van onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:9 BW en onrechtmatige daad ex artikel 6:162 BW (bijna) geen andere verwijten ten grondslag gelegd dan aan zijn vordering ex artikel 2:248 BW.

4.59. Van aansprakelijkheid wegens onbehoorlijke taakvervulling op grond van artikel

2:9 BW kan pas sprake zijn bij een onmiskenbare, duidelijke tekortkoming. Er moet (bovendien) sprake zijn van een ernstig verwijt aan de betrokken bestuurder, waarbij alle omstandigheden van het geval moeten worden betrokken. Op grond van dezelfde overwegingen die hiervoor ten aanzien van artikel 2:248 BW zijn opgenomen, wordt geoordeeld dat de curator niet voldoende heeft onderbouwd dat de bestuurders hun taak onbehoorlijk hebben vervuld en dat een dergelijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.

Dit geldt ook voor het verwijt van de curator dat [gedaagde 2] en [gedaagde 3] de inmenging door [gedaagde 1] hebben toegestaan in strijd met de statuten van GIN . Volgens deze statuten benoemt de algemene vergadering de directie en bestuurt alleen de directie de vennootschap. Ook mogen procuratiehouders (of daarmee gelijk te stellen functionarissen) pas worden aangesteld na voorafgaande toestemming van de algemene vergadering. De curator vindt dat de relevante statutaire bepalingen zijn overtreden en dat deze overtreding leidt tot een ernstig verwijt en aansprakelijkheid op grond van artikel 2:9 BW, waarbij hij zich beroept op het arrest van de Hoge Raad van 29 februari 2002 (ECLI:NL:HR:2002:AE7011) r.o. 3.4.5.

De rechtbank gaat hier niet in mee. [gedaagde 1] en [gedaagde 2] waren indirect via Gibson Brands de aandeelhouders van de Gibson Innovations groep en hebben feitelijk ingestemd met de bemoeienissen van [gedaagde 1] binnen GIN , zo is onweersproken. Hoewel uit de overgelegde e-mails blijkt dat [gedaagde 1] op sommige vlakken een dominante rol vervulde binnen deze vennootschap (waarbij hij soms ook de pet op had van CEO van GI HK), beslissingen nam en invloed uitoefende op het verloop van zaken (zoals rond de aanname van personeel), betekent dit niet dat [gedaagde 2] en [gedaagde 3] nergens bij betrokken waren of niets controleerden en onbehoorlijk beleid van [gedaagde 1] hebben gedoogd.

De curator heeft dit onvoldoende onderbouwd. Hoewel hij concreet stelt dat de inmenging van [gedaagde 1] problematisch was, is dit niet voldoende onderbouwd omdat uit eerdere overwegingen volgt dat [gedaagde 1] geen wanbeleid kan worden verweten.

Bovendien kan, voor zover [gedaagde 1] (mede) handelde als CEO van GI HK , moeilijk worden volgehouden dat de algemene vergadering van GIN niet in het optreden van [gedaagde 1] werd gekend of daarmee instemde, aangezien de algemene vergadering van GIN enkele bestond uit GI HK .

4.60. Voor aansprakelijkheid op de voet van artikel 6:162 BW is vereist dat aan de bestuurders persoonlijk een voldoende ernstig verwijt kan worden gemaakt (zie HR 8 december 2006, NJ 2006, 659, Ontvanger/Roelofsen). Ook hier wordt op grond van dezelfde overwegingen die hiervoor ten aanzien van artikel 2:248 BW zijn vermeld, geoordeeld dat niet is komen vast te staan dat de bestuurders onrechtmatig hebben gehandeld en hen een dergelijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. Daarbij is ook het volgende van belang.

De curator verwijt [gedaagden] . in de kern dat zij, los van hun hoedanigheid als feitelijk beleidsbepaler en bestuurders van GIN , als bestuurders van Gibson Brands hebben bewerkstelligd dat GIN is ingelijfd in het Gibson-concern , terwijl de credit ratings van dat concern al laag waren. De curator betoogt dat [gedaagden] . daarmee tegenover GIN een zorgvuldigheidsnorm hebben geschonden. Zoals eerder is overwogen, was GIN echter niet de partij achter de aandelenkoop. Die transactie heeft buiten de Nederlandse rechtssfeer plaatsgevonden. De hele Woox -tak werd in een transactie tussen Philips en Gibson Brands verkocht.

Omstandigheden die [gedaagden] . ook in hun hoedanigheid van bestuurders van Gibson Brands er in juni 2014 van hadden moeten weerhouden de Woox Innovation groep van Philips over te nemen teneinde niet onrechtmatig te handelen, zijn door de curator niet gesteld en ook anderszins niet gebleken.

Dit verwijt treft dan ook geen doel.

4.61. De rechtbank concludeert dan ook dat de vorderingen van de curator ook op deze subsidiaire grondslagen niet toewijsbaar zijn.

Conclusie

4.62. De conclusie van het voorgaande is dat niet is gebleken dat de vastgestelde kennelijk onbehoorlijke taakvervulling van [gedaagden] . een belangrijke oorzaak van het faillissement van GIN is geweest en ook niet dat [gedaagden] . anderszins hun taken als bestuurders of feitelijk beleidsbestuurder (in het geval van [gedaagde 1] tot zijn benoeming als bestuurder) niet behoorlijk hebben vervuld en daarvan een (persoonlijk) ernstig verwijt te maken valt. [gedaagden] . kunnen dan ook niet aansprakelijk worden gehouden voor het tekort in de faillissementsboedel of voor de schade van GIN zoals gevorderd in het kader van artikel 2:9 en 6:162 BW. De vorderingen van de curator zullen daarom worden afgewezen.

4.63. De curator is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van [gedaagden] . worden begroot op:

- griffierecht	2.626,00	
- salaris advocaat	9.262,00	(2 punten × 4.631,00)
- nakosten	189,00	(plus de verhoging zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	12.077,00	

5 De beslissing

De rechtbank

5.1. wijst de vorderingen van de curator af,

5.2. veroordeelt de curator in de proceskosten van 12.077,00, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met 98,00 plus de kosten van betekening als de curator niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

5.3. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. L.S. Frakes, mr. H.T.J.F. Verhappen en mr. M. van den Berg en in het openbaar uitgesproken op 25 november 2026.

---

[1] Hedging is een financiële strategie om het risico van ongunstige wisselkoerswijzigingen bij toekomstige transacties af te dekken.

[2] Dit roept de vraag op of men niet eerder in Hongkong het bestuur van GI HK had moeten aanspreken op grond van bestuurdersaansprakelijkheid. Ter zitting hebben [gedaagden] . verklaard dat dit niet is gebeurd.